

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. Αυτές εγώ έβαζα πάντοτε μπροστά μου ως παράδειγμα, επιθυμώντας να διοικώ και να διαχειρίζομαι καλά την πολιτεία. Με το να λατρεύω και να σκέφτομαι τους άριστους άνδρες διέπλαθα την ψυχή και το μυαλό μου. Γιατί έτσι – με το να επιδιώκω δηλαδή μόνο τον έπαινο και την τιμή και με το να θεωρώ ότι όλα τα βάσανα του σώματος και όλοι οι κίνδυνοι του θανάτου είναι ασήμαντης αξίας – μπόρεσα να ριχτώ για τη σωτηρία σας σε τόσους πολλούς και τόσο μεγάλους αγώνες.

Μόνος ο Κόιντος Μούκιος Σκαιόλας, ο οιωνοσκοπός, όταν ρωτήθηκε γι' αυτό το πράγμα αρνήθηκε να πει τη γνώμη του. Κι επιπλέον και όταν ο Σύλλας απειλώντας τον πίεζε, αυτός είπε στο Σύλλα: "Ακόμη κι αν μου δείξεις τα αγήματα των στρατιωτών, με τα οποία περικύκλωσες το Βουλευτήριο. Ακόμη κι αν με απειλήσεις με θάνατο, ποτέ όμως εγώ δεν θα κρίνω το Μάριο εχθρό. Αν και είμαι γέρος και με αδύναμο σώμα, πάντα όμως θα θυμάμαι ότι η πόλη Ρώμη και η Ιταλία σώθηκε από τον Μάριο".

B. 1 α. nobis, corporum, periculum, augures, his, agmen, militis.

β. melioris – optimi
excellentes – excellentissimos
omni cruciatu
tantis dimicationibus

2 α. propositu
coluisset
conformantur
obiectum iri
possetis
non vultis
institerit
circumsedeamini

β. ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ: gerens
ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΛΛΟΝΤΑ: gesturus

minitentur (ΕΝΣ)
minitarentur (ΠΡΤ)
minitatur – ae – a sint (ΜΕΛ)
minitati – ae – a sint (ΠΡΚ)
minitati – ae – a essent (ΥΠΡ)

3 α. colendo: απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου που δηλώνει τρόπο στο conformabam
excellentes: επιθετικός προσδιορισμός στο homines
mortis: γενική επεξηγηματική στο pericula
parvi: γενική κατηγορηματική της αξίας (αφηρημένη) από το esse
obicere: αντικείμενο στο ρήμα potui, τελικό απαρέμφατο
solus: κατηγορηματικός προσδιορισμός στο Quintus Mucius Scaevola

augur: παράθεση στο Quintus Mucius Scaevola
Sullae: αντικείμενο στο dixit
quibus: αφαιρετική οργανική του μέσου στο circumsedisti
hostem: κατηγορούμενο στο αντικείμενο Marium

β. “licet .. miniteris”: δευτερεύουσα επιρ. παραχωρητική. Εισάγεται με τον παραχωρητικό σύνδεσμο licet και εκφέρεται με υποτακτική γιατί δηλώνει μια υποθετική κατάσταση που κι αν δεχτούμε ότι αληθεύει δεν αναιρεί το περιεχόμενο της κύριας. Συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα (miniteris) γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (iudicabo). Δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Στην κύρια υπάρχει το tamen. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός παραχώρησης.

4 α. administrandae rei publicae: Η γερουνδική έλξη δεν είναι υποχρεωτική γιατί η γενική γερουνδίου administrandi είναι απρόθετη.

β. Cicero dixit solum Scaevolam augurem de hac re interrogatum sententiam dicere noluisse.

γ. Quae a me mihi proponebantur.

Επιμέλεια: Σκρέκης Λ. – Χατζηβασιλείου Β., Φιλολογοί

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

«Τα θέματα στο μάθημα των Λατινικών κατεύθυνσης ήταν βατά και δεν περιείχαν ασάφειες. Αντιπροσώπευαν ένα ευρύ φάσμα της διδαχθείσας ύλης, όμως οι καλά προετοιμασμένοι μαθητές μπορούσαν να το αντιμετωπίσουν χωρίς ιδιαίτερες δυσκολίες»